

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ / บทภาพยนตร์โทรทัศน์ เรื่อง “ยายเกษร” (Death)

ผู้เขียน: สูดิน ขาวหินฟ้า, igoodmedia.net โทร. 08-9644-1048

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

ความยาวเรื่อง: 30 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme) : คงเป็นเรื่องประหลาด ที่ผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย ตายด้วยสาเหตุอื่น

แนวภาพยนตร์ (genre) : ชีวิต (drama)

ประโยคหลัก (premise): เกิดอะไรขึ้น กับ ยายเกษร ซึ่งป่วยเป็นมะเร็ง ระยะสุดท้าย

เรื่องย่อ (synopsis): ยายเกษร เป็นหม้าย อาศัยอยู่กับ อ้อย ลูกสาวคนเล็ก และ เขียน หลานชาย ยายเกษร ป่วยเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย แทนที่ยายเกษร ควรตายด้วยโรคมะเร็ง อย่างที่ใครๆ คิดกัน แต่กลับไปตายด้วยสาเหตุอื่น ที่ชาวบ้าน คาดไม่ถึง.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องค์ 1 เริ่มเรื่อง

ยายเกษร เป็นหม้าย รับบำนาญจากสามีซึ่งเป็นทหาร และตายในหน้าที่ เป็นเจ้ามือวงไพ่ตัวแม่ นิสย ปากจืด พูดหยาบคาย แต่ติดตลก อาศัยอยู่กับ หลานชาย ชื่อ เขียน กับ ลูกสาวคนเล็ก ชื่อ อ้อย ยายเกษร ป่วยเป็นมะเร็ง ระยะสาม หมอนัด ให้ตรวจและควบคุมเรื่องอาหาร

ศาลาวัด - งานสวดศพ มองเห็นด้านหลังรูปถ่ายของผู้ตาย ผ่านโรงศพ บรรยากาศเศร้า ท่ามกลางเสียง บ่นพ้อว่า ไม่น่าตายเลย อีกคนบอกว่า ก็คนมันถึงที่ยังไงก็ตาย

เจ้าเขียน หลานชาย ลูกของนางพลอยลูกสาวคนเล็ก ที่คลอดออกมา แล้วปล่อยให้เป็นภาระของยาย และตัวเองก็ไปทำงานที่อื่น เจ้าเขียน ชอบสูบบุหรี่ กินเนื้อ ไม่กินผักเลย อ้อย ลูกสาวคนโตของคุณยาย ซึ่งทำงานเป็นพยาบาล

จุดหักเห 1: (main plot point 1st) อ้อย ทะเลาะกับแม่ เรื่องกินของแต่ก่อนมะเร็ง และค่าเจ้าเขียน เรื่องสูบบุหรี่ รบกวน ทำให้ยายตายเร็วขึ้น แต่ยาย ก็ยังต้องการเจ้าเขียนอยู่ดี เพราะเป็นหลานคนเดียว ที่เอาใจ ยาย

องค์ 2 ดำเนินเรื่อง

ศาลาวัด - งานสวดศพ มองเห็นพระกำลังสวดพระอภิธรรม ผ่านโรงศพ และแขกที่มาร่วมงาน

อ้อยทะเลาะกับแม่ อีก เรื่องการกิน อาหาร อารมณ์ อากาศ ก่อมะเร็ง และให้ เขียน เลิกสูบบุหรี่ อ้อย ต้องการให้แม่ กินอาหารสมุนไพร ... วงไฟ หายไปแล้ว เหลือยายเกษร เหนงอยู่คนเดียว ... เขียนแอบไปเล่น พนันบอล ... หมอมาตรวจสุขภาพของยายเกษรอีก อาการยังไม่ดีขึ้น หมอให้ไม้เท้า 1 ขา พยุงเวลาเดิน

ศาลาวัด - ครีวทำอาหารเลี้ยงแขกที่มาในงานศพ แม่ครีวทำอาหารใส่สมุนไพร เลี้ยงแขกที่ทยอยมาขึ้นเรื่อยๆ

3 เดือนถัดมา ยายเกษร ไปทำคัมโป หมอให้ไม้เท้าสี่ขา พยุงเดิน ... อ้อย สั่งให้ เขียนเลิกสูบบุหรี่ แต่ เขียนก็แอบไปสูบในห้องน้ำ และติดหนี้พนันบอล ... ยายเกษร ใส่สร้อยทอง ออกไปเดินสูดอากาศหน้าบ้าน มีสายตาลึกลับ แอบมองยายเกษร แต่ก็มีอีกสายหนึ่งซุ่มแอบมองที่สร้อยคอทองคำ ... เขียน หลบสายตายายเกษร เข้าไปสูบบุหรี่ในห้องน้ำ และรับโทรศัพท์จากเพื่อน ทวงหนี้พนันบอล

ระหว่างพระหยุดพักการสวดจบแรก ด้านหลังของ อ้อย (ยังไม่ให้เห็นหน้าว่าเป็นใคร) คุยกับ ชาวบ้านที่มาร่วมงาน บอกเตือนอย่าใส่ทอง ยั่วคนร้าย

เย็น อ้อยกลับมาดูแม่ และต้องออกไปเผ้าเวร สั่งให้เขียนดูยายให้ดีๆ ... ยายเกษร ใส่สร้อยคอ ออกไปเดินหน้าบ้าน เหมือนเช่นเคย ... เขียนยืนมองดูยาย มีเสียงโทรเข้า เขารับผลจากไป ... คนร้ายคนหนึ่ง คลุมไม่เดินมาถึงประตูใหญ่ของบ้าน

ด้านหลังของ อ้อย พลอย เขียน กรวดน้ำให้แม่ ขณะที่พระสวด ยถา สัพพี-

คนร้าย ผ่านประตูใหญ่บ้านเข้ามา จะชิงสร้อยคอ ของยายเกษร

<flash forward> ยายเกษร แก้ปัญหา ด้วยการตะโกนให้คนช่วย "โปนจัน ๆ เย้ย! โจร ปล้น ช่วยด้วย ช่วยด้วย" ... นายรืน ที่มีบ้านอยู่ติดกัน กำลังดูทีวีมวดย สนุกอยู่กับนาย บัลดอย แตนนายรืน ได้ยิน รู้สึกกระวนกระวายใจ ถามเพื่อนจะช่วยเหลืออย่างไรดี บัลดอย บอกให้อยู่เฉยๆ นายรืน ขอโทรบอกตำรวจ นายรืน บอกยังไม่ตำรวจก็มาไม่ทันหรอก / คนร้ายเข้ายึดแย่งยายเกษร ยายเกษร ถอยหลังไปด้วยตะโกนไปด้วย คว่ำลึงของไปใส่คนร้าย ... นายสาคร กับนางบังอร ผู้เป็นเมียและลูกช้อน ที่มีบ้านอยู่ติดกัน รู้สึกเห็นใจ ยายเกษร คนเคราะห์ร้าย ทำท่าจะออกไปช่วย แต่นางบังอร บอกให้สามีปฏิเสธ อย่ายุ่งเรื่องชาวบ้าน ประเดี๋ยวถูกลูกหลง ... คนร้ายเข้าไปยึดแย่งสร้อยคอยายเกษร ยายเกษรต่อสู้ขัดขืน ปากก็ตะโกนให้ช่วย ... ยายแหว นิ่งเฉยมาก ได้ยินเสียงยายเกษร ร้องให้ช่วย ก็รู้สึกเฉยๆ หลานตะโกนว่า จะช่วยยังไง ยายแหว บอกหลานให้อยู่เฉยๆ เรื่องของชาวบ้าน คิดในใจว่า สมน้ำหน้ายายเกษร ... ยายเกษร หหมดแรงสู้ คนร้ายกระชาก สร้อยคอหลุดไป <end flash forward>

จุดหักเห 2: (main plot point 2nd) ยายเกษรสะดุ้งตกใจ มีอคคาลที่คอ ถอยไปด้วย คิดไปด้วย ก่อนที่

คนร้ายจะเข้าประชิดตัว แล้วตะโกน "ไฟไหม้ ๆ ๆ ๆ" ตะโกนไปด้วย คว่ากระถาง สิ่งของขว้างใส่คนร้ายไปด้วย ... ไม่นาน นายรืน นายบัวลอย นายสาคร นางบังอร และยายแหวน กับหลาน ตื่นตกใจ ต่างพากันวิ่งกรู ออกจากบ้าน เพราะตกใจเรื่องไฟไหม้ วิ่งมาดูเหตุการณ์ ... คนร้าย เห็นคนมากันเยอะ จึงหลบหนีไปเสียก่อน ปลดปล่อยยายเกษร นั่งหมดแรงอยู่กับพื้น ยายเกษรจึงรอด สร้อยคอยังอยู่

รูปถ่ายหน้าตรงของ โลงศพ ผ่านรูปถ่ายหน้าตรงของ ยายเกษร ขณะแขกพากันแยกย้าย ลงศาลา กลับบ้าน

ลริน และเพื่อน ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของอ้อย เดินเข้ามาแสดงความเสียใจ และบอกให้อ้อยทำใจ เพราะคนป่วยมะเร็งขั้นสี่ มีโรคชยา ยิงใจก็ตายอยู่ดี แต่ อ้อยกลับรู้สึกอึดอัดใจ อยากจะบอกความจริงให้เพื่อนรู้ เรื่องการตายของแม่

เหตุการณ์จุดสูงสุดของเรื่อง (climax): ยายเกษร ค่อยๆ พยายามลุกขึ้น เดินกะเผลกไปที่ประตู พร้อมกับตะโกนเรียก เชียน ให้มาปิดประตู แต่หลานชาย ก็หายเงิบไป ยายเกษร เดินไปที่ประตู เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ... ประตู ซึ่งหนัก ราว 100 กก. ล้มทับยายเกษร (ยังไม่เฉลยว่า ทำไม ประตูจึงล้มทับ)

องค์ 3 สรุปเรื่อง

ทีมงานศพของยายเกษร เขียน ร้องให้พุ่มพ่าย โທးตัวเอง ที่ไม่รู้จักซ่อมประตู และไม่ได้ดูแลยาย อ้อย ปลอบใจ หลานชายว่า อย่าโทษตัวเอง ถ้าคนร้ายไม่พังประตูเข้ามาในบ้าน (ภาพคนร้ายยังปิดประตู จนประตูเสียหาย) ยายก็คงไม่ตาย เพราะถูกประตูทับหอรอก

จบ

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

ใช้เป็นบทเรียน การเขียนบท

- (1) มีเรื่องราว เช่น เรื่อง ยายเกษร
- (2) ใคร เป็นคนเล่าเรื่อง - ผู้สร้าง ผู้เขียนบท หรือ ชาวบ้านผู้เห็นเหตุการณ์ ผู้เล่าต่างกัน จำนวนการเล่า ก็ต่างกัน
- (3) มีตัวละคร *หลัก 3 ตัว คือ ยายเกษร อ้อย เชียน *รอง คือ คนร้าย *ประกอบ คือ นายรืน นายบัวลอย นายสาคร นางบังอร ยายแหวน และ หลาน ลริน และเพื่อน ของอ้อย *ประกอบฉาก คือแขกทุกคน บนศาลาสดศพ
- (4) มีความขัดแย้ง ระหว่าง ยายเกษร กับ อ้อย / อ้อย กับ เชียน / คนร้าย กับ ยายเกษร / ยายเกษร กับ ชาวบ้าน
- (5) มีบทสนทนา มีเท่าที่จำเป็น

- มีความขัดแย้ง ระหว่าง ยายเกษร กับ อ้อย / อ้อย กับ เขียน / คนร้าย กับ ยายเกษร / ยายเกษร กับ ชาวบ้าน
 - มีเหตุการณ์ตึงเครียด คือ ยายเกษร กำลังสู้กับคนร้าย ขณะที่ เขียนไม่ได้อยู่ ดูแลยาย
 - มีเรื่องประหลาดใจ หลายจุด เช่น ยายเกษร ซึ่งป่วยแทบเดินไม่ได้ สู้กับ คนร้าย ซึ่งแข็งแรงกว่ามาก ไม่น่ารอด / ยายเกษร ตะโกน ให้คนช่วย โจรปล้น กับ ไฟไหม้ ได้ผลต่างกัน / ยายเกษร น่าจะตายด้วยมะรึ่ แต่กลับตายเพราะ ถูกประทุษร้าย เกรกรรม
 - มีหักเห หักมุม เช่น ภาพนึกล่วงหน้า ของ ยายเกษร (flash forward) ซึ่งยายเกษร ฉลาดเอาตัวรอด แทนที่จะ ตะโกน โจรปล้น แต่ใช้คำว่า ไฟไหม้ แทน / เจ้าเขียน ทำลัษๆ ล่อ เหมือน เป็นสายให้โจร แอบไปปล้นยาย แต่ไม่ใช่ มันแอบไปดูดยา ที่ไหนไม่รู้
 - ช่วงผ่อนคลาย ของหนัง คือ ตัดสลับเรื่อง ไปที่ ศาลาสวดศพ ซึ่ง ไปเจเลยตอนหลังว่า เป็นงานศพของ ยายเกษร / แม้เหตุการณ์คับขัน ก็ยังสร้างอารมณ์ขัน ให้ยายเกษร ตะโกนว่า โปนจันๆ
 - ช่วงพลิกผัน คือ อ้อย เล่าความจริงปอบใจ เขียน ทำให้รู้ว่า ยายเกษร ถูกประทุษร้ายตาย ปิดเรื่องได้สวยงาม แล้ว จบ แบบน่าอัศจรรย์
 - การเล่าเรื่อง สลับเหตุการณ์ ศาลาสวดศพ กับ เรื่องราวยายเกษร ก่อนตาย เป็นวิธีเล่าเรื่อง แบบควบคู่กันไป ระหว่าง 2 เหตุการณ์ หรือที่เรียกว่า **parell shot** ทำให้เรื่องเล่า ไม่น่าเบื่อ และไม่เป็นเส้นตรง วางเงื่อนไขของ เรื่อง ทั้งปมเรื่อง ไว้หลายตอน ยั่วให้อยากติดตาม
 - ช่วงเปิดตัว เขียน และ อ้อย ค่อยๆ เปิด ช่วงแรก บอกแต่ชื่อ ต่อมา บอกรายละเอียดเพิ่มขึ้น ว่าเป็นลูกของใคร อาชีพอะไร นิธิยอย่างไร (เปิดตัวละคร ควรค่อยๆ เปิด อย่าบอกรวดเดียว และ ไม่จำเป็นต้องบอกหมด เอาไปเจเลย ตอนกลางเรื่อง บ้างก็ได้ เช่น ยายเกษร มีนิสัยชอบขอคตของ)
 - อาการป่วยของ ยายเกษร ค่อยๆ พัฒนา จากระยะสาม ไปถึงระยะสี่
- เล่าเรื่องแบบเส้นตรง เช่น ยายเกษร ป่วยเป็นมะรึ่ระยะสุดท้าย ตายแน่ๆ อาศัยอยู่กับ ลูกสาว ชื่อ อ้อย กับ หลานชาย ชื่อ เขียน ลูกของลูกสาวอีกคนหนึ่ง ซึ่งหนีไปมีผัวใหม่ เขียนติดยา แต่ยายเกษรไม่รังเกียจ อยู่มาวันหนึ่ง โจรปล้นสร้อยคอของยายเกษร ยายเกษร ป่วยแทบเดินไม่ได้เพราะมะรึ่ เอาตัวรอด ด้วยการตะโกน ไฟไหม้ ชาวบ้าน พากันกรูออกมาดูเหตุการณ์ หนีไฟ คนร้าย กลัวสายตาชาวบ้าน จึงผลไป ไม่ทันได้ชิงสร้อย ยายเกษร พยุงตัว เดิน ไปปิดประตูใหญ่หน้าบ้าน แต่ ประตูถูกคนร้ายจัดเสียหาย จึงล้มทับ ยายเกษรตาย ... ศพของยายเกษร ตั้งบำเพ็ญ กุศล ที่ศาลาวัด ลูกหลาน และญาติ ร่วมทำพิธี จบ. เล่าจริงๆ แบบนี้ ไม่น่าสนใจ ใช่หรือไม่?